

ת"פ 65273/09/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 65273-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
המאשימה
ע"י עו"ד שרית רייך אבניאל
נגד
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד משה פולסקי
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.06.16 התקיימה תהלוכה של העדה היוונית במתחם קבר דוד, שבעיר העתיקה בירושלים (להלן: "המתחם"). קבוצת נערים שהגיעה למקום, ביקשה למנוע את מעבר התהלוכה במקום. הנאשם, יחד עם אחרים, ישבו על המדרגות בכניסה לחדר "הסעודה האחרונה" במתחם, וסירבו להתפנות על אף שאחד הקצינים הורה להם להתפנות והודיע להם שמדובר בהתקהלות בלתי חוקית. מאחר והנערים סירבו לעזוב את המקום, החל פינוי שלהם בכוח. במהלך הפינוי, אחז הנאשם במעקה המדרגות עליהן ישב, והתנגד בכוח לפינוי. כתוצאה מהתנגדותו של הנאשם, נפל אחד השוטרים.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן, נסקרו נסיבות חייו של הנאשם, וקצינת המבחן ציינה את התרשמותה כי הנאשם לקח אחריות חלקית על התנהלותו, ומסר כי אף שהשוטר המתלונן הכה אותו ללא הוראות פיזור מוקדמות, ייתכן כי תנועת הגוף שלו הובילה לפגיעתו של השוטרי. לצד זאת, הנאשם ציין כי מדובר באירוע חריג, שאינו מאפיין את התנהגותו בדרך כלל, וכי הוא למד לקח ממעשיו ונמנע מהישנותם. להתרשמותה של קצינת המבחן, התנהגותו של הנאשם לא נבעה מדפוסים אלימים מושרשים או ממניעים עברניים, כי אם ממניעים רגשיים ואידאולוגיים ושיקול דעת מוטעה. ומאז נישא, עבר הנאשם תהליך של התבגרות ושינוי עמדות. רמת הסיכון להישנות התנהלות אלימה בעתיד נמוכה, שכן הנאשם הפנים את הבעייתיות בהתנהגותו, וההליך הפלילי מהווה עבורו גורם הרתעתי.

4. לאור ההתרשמות כי מדובר בבחור צעיר וחיובי שאינו מאופיין בדפוסי אלימות, נמנעה קצינת המבחן מהמלצה על צו טיפול. באשר לענישה, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית וחינוכית של של"צ, אשר תחזק את חלקיו החיוביים של הנאשם באמצעות תרומה לקהילה. לאור נכונותו ומחויבותו של הנאשם לביצוע של"צ, המליץ שירות המבחן על תכנית של"צ בהיקף של 140 שעות. באשר לביטול הרשעתו, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול ההרשעה, זאת לנוכח גילו של הנאשם, העדר הרשעות קודמות ושיתוף הפעולה עם ההליך.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

5. המאשימה טענה כי מבחינת הערכים המוגנים, יש לעמוד על חשיבות יכולתם של השוטרים לשמור על הסדר והשלום. במקרה זה, חשיבות היכולת לשמור על השלום במתחם היא משמעותית ביותר, שכן הנאשם הגיע למקום במטרה להפריע לתהלכה דתית המתקיימת בו. לכך יש משמעות הן מבחינת המניע למעשה, והן מבחינת הרגישות לנעשה בעיר ירושלים בכלל ובקבר דוד בפרט, בשל קדושתו לדתות שונות.

6. לטענת ב"כ המאשימה, בנסיבות העניין, מתחם העונש ההולם נע בין של"צ מורחב של 300 שעות ומעלה ועד למספר חודשים של עבודות שירות, והיא תמכה את טיעוניה בפסיקה. מבחינת מיקומו של הנאשם במתחם, הסכימה ב"כ המאשימה כי מיקומו בתחתית המתחם, זאת בשל העדר עבר פלילי ונוכח הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות.

7. בנוגע להמלצת שירות המבחן, ציינה ב"כ המאשימה כי היא אינה סבורה שיש מקום לחרוג מן המתחם מטעמי שיקום, וכי אין מדובר בתיק שמצדיק את ביטול ההרשעה, מאחר שהנאשם לא הצביע על נזק מוחשי וקונקרטי שייגרם לו בעטייה; ומה גם, שהנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו, והדבר נעשה רק בשלב מאוחר בהליך ולאחר שמיעת ההוכחות.

8. בסיכומו של דבר, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 300 שעות של"צ, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

9. מנגד, ב"כ הנאשם ציין בפתח דבריו, כי התנהלות המאשימה לוקה בשיהוי ניכר, ואף שמועד ביצוע העבירה היה בשנת 2016, הנאשם לא זומן על ידי המאשימה לדיון בבית המשפט במשך 3 שנים. נטען גם, כי מהאירוע נושא כתב האישום, הנאשם לא הסתכן בביצוע עבירה כלשהי, ומדובר באירוע בודד בו הוא טעה בשיקול דעתו.

10. בהתייחס לנאשם, ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי זה לקח אחריות על מעשיו והודה, וכי מדובר באירוע נקודתי יחיד. הנאשם אמנם הודה רק לאחר שמיעת ההוכחות, אך למעשה הוא מעולם לא כפר במיוחס לו, וטענותיו התמקדו באכיפה בררנית כלפיו, בשל כך שמלבדו כל אותם הנערים המעורבים באותו אירוע שוחררו. בנוסף, ציין ב"כ הנאשם כי רק בפתח מועד ההוכחות הצהירה המאשימה על תיקון כתב האישום וביטול העבירה המרכזית שיוחסה לנאשם בתחילה - המשך התפרעות לאחר הוראת פיזור.

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי אף שמדובר בהפרעה לשוטר, איש לא נפגע מכך.

12. ביחס לפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, השיב ב"כ הנאשם כי מדובר במקרים חמורים יותר ממקרה זה, שכן באותם מקרים הורשעו הנאשמים בעבירות נוספות וחמורות יותר מלבד העבירה של הפרעה לשוטר.

13. אשר לביטול ההרשעה, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן. הוא ציין כי בניגוד לאחרים המעורבים באירוע, הנאשם מלכתחילה לקח אחריות והודה על מעשיו. בהתאם להמלצת שירות המבחן, רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם הינה נמוכה, ובהתחשב בגילו הצעיר ובכך שכל עתידו עוד לפניו, יש לאפשר לו להמשיך את חייו כאדם נורמטיבי. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי רישום פלילי יפגע בנאשם מאוד בעתיד והדבר יכול להוות לו לנזק מוחשי וקונקרטי. הנאשם הינו אברך שלומד תורה, וייתכן וכבר בעוד מספר שנים יבקש לעסוק בחינוך - דבר שימנע ממנו לאור הרישום הפלילי.

14. לעניין זה, הוסיף ב"כ הנאשם כי כיום, כל התיקים הדומים למקרה זה, מנותבים מראש להסדר מותנה, וכלל לא מגיעים לפתחו של בית המשפט, כך שאין בהם רישום פלילי. לתמיכה בטענותיו, צירף ב"כ הנאשם פסיקה בנסיבות דומות, בה נמנע בית המשפט מהרשעה.

15. הנאשם מסר כי במועד ביצוע העבירה היה צעיר והפעיל שיקול דעת לא נכון. אולם מאז הוא התחתן, והוא עדיין אינו יודע במה יעסוק. הוא לוקח אחריות על מעשיו ומוכן לבצע את השל"צ במידה וזה יוטל עליו.

דין והכרעה

16. הערך המוגן בבסיס עבירת ההפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו בה הורשע הנאשם הוא השמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור וההגנה על ביטחונו, שנפגעים בשל הפגיעה בשוטרים העושים מלאכתם נאמנה בהגנה על הציבור.

17. בהתאם לפסיקה הנוהגת ובשים לב לערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם במקרים אלו, מתחם הענישה בהם נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד למאסר קצר בעבודות שירות. בשולי עניין זה יצוין כי הפסיקה שהגישה המאשימה אינה עוסקת בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בלבד כי אם גם בעבירות של התפרעות, הכוללות מעשים חמורים יותר, כידוי אבנים ודרדור פח אשפה אל הכביש, בצורה שסיכנה את חייהם של השוטרים ועוברי אורח.

מכאן לנאשם.

18. הנאשם, יליד 1995, כיום בן 26, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. לנאשם אין עבר פלילי כלשהו. הנאשם לא יזם את ההתקהלות, ואינו מקושר לחבורת הנערים הנוספים המתוארת בכתב האישום. בזמן ביצוע העבירה, היה הנאשם כבן 21. הוא נעדר עבר פלילי עובר לביצוע העבירה, ומאז ועד היום.

19. לצד אלו, עומדים לזכותו של הנאשם גם חלוקי הזמן והשיהוי בהגשת כתב האישום, דבר שהמאשימה לא נתנה לו הסבר. האינטרס שבענישה נחלש עם חלוקי הזמן ואת הצורך בענישתו של מי שעבר על החוק בתוך זמן סביר מעת שעבר על החוק, יש לאזן עם זכותו של אדם להליך פלילי מהיר, ומאמון הציבור בהליך הפלילי.

נוכח כל האמור, יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

ובאשר לשאלת ההרשעה.

20. ככלל, משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם. "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו" (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פ"ד נ(3) 682 (1996)); רע"פ 1666/05 **סטבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.05)). עם זאת, המחוקק, בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, הסמיך את בית המשפט להימנע מהרשעתו של מי שהודה בביצוע עבירה, אם הוא משוכנע, שראוי במקרה מסוים להתחשב בנאשם ולהימנע מהרשעה. ההלכה היא, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה ((ראו למשל: ע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.07)).

21. אשר לשיקולים הנוגעים לשמירה על האינטרס הציבורי והרתעה, איני סבור כי אי הרשעתו של הנאשם מעבירה מסר שלילי, לפיו מעשים כגון אלו יעברו על סדר היום. המסר שצריך לעלות מגזר דין זה הוא חד וברור, ולפיו מי שהולך בדרך בה הלך הנאשם, אף אם מדובר במעידה חד פעמית, ייתן את הדין על מעשיו, יועמד לדין פלילי וייענש. לעניין זה יש לזכור, כי אף ההליך הפלילי עצמו מהווה גורם מרתיע, וככל שהימשכותו ארוכה יותר, הדבר מטיל צל גדול יותר על חייו של הנאשם. הרתעה אפוא, קיימת וברורה. שאלת הרשעתו של הנאשם אינה נוגעת להרתעה זו, והיא צריכה להיבחן בהתאם למבחן הכפול שנקבע בפסיקה: השאלה האם סוג העבירה המיוחסת לנאשם היא כזו המאפשרת בנסיבות המקרה להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים; והשאלה האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם שאינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית שזו תניב (ראו: רע"פ 5155/13 **שרון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.09.13); ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (פורסם בנבו, 23.07.09); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.03.13)).

22. נוכח גילו הצעיר של הנאשם, והעובדה כי טרם החל את דרכו התעסוקתית, הרי שבשים לב לכך שכבר שנים רבות הוא חובש את ספסלי בית המדרש, קיים חשש ממשי כי הרשעתו עלולה לפגוע באפשרויות התעסוקה שלו באופן שיביא גם לפגיעה כלכלית קשה, בין אם יבחר לעסוק בחינוך, בהוראה או ברבנות. שיקול השיקום בעניינו מוביל למתן אפשרות לנאשם להמשיך ולנהל אורח חיים נורמטיבי. הותרת הרשעתו על כנה, שעה שמדובר באירוע חד פעמי, נקודתי ובלתי מתוכנן, עלולה לפגוע בתכלית זו, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן. בפרט, נוכח העובדה כי הנאשם ביצע את העבירה אמנם בהיותו בגיר אך בגיל צעיר ביותר (ראו: ע"פ 4466/13 **אסולין פורטל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.05.14); רע"פ 3852/14 **זיסמן ורשואר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.08.14); ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.04.14); ת"פ (מחוזי-ים) 36771-11-15 **מדינת ישראל נ' פנש** (פורסם בנבו,

14.06.16); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 14167-10-15 אלמנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.02.16)). בשל כך, שמדובר בבגירים שביצעו את העבירות בסמיכות ליציאתם מגבול הקטניות, גם יש לתת משקל מיוחד להמלצת שירות המבחן לעניין ההימנעות מהרשעה שעה (ראו: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.06.13)). ומעל כל זאת יש גם להביא לעניין זה את השיהוי הניכר בניהול ההליך מצד המאשימה, שכאמור, לא ניתן לו הסבר.

בשים לב לכל האמור, ומששקלתי את חומרת המעשה שביצע הנאשם אל מול תוצאת ההרשעה, הגעתי למסקנה כי נכון במקרה זה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו של הנאשם. אני מבטל אפוא את הרשעתו של הנאשם.

לצד זאת, אני גם מאמץ את המלצת שירות המבחן ומשית על הנאשם 140 שעות של"צ. הנאשם יבצע את השל"צ כמתווה בתסקיר שירות המבחן ובפיקוחו. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, יבצע שירות המבחן את השינוי וידווח על כך לבית המשפט.

הובהר לנאשם, כי אם לא יעמוד בתנאי השל"צ לשיעור ציון שירות המבחן, בית המשפט יהיה רשאי לגזור את עונשו מחדש ובכלל זה לדון גם בשאלת הרשעתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, במעמד המתייצבים.